

[Bertel Dahlgaard.]

kun beklage, at folketinget atter har givet et stykke lovgivning en udformning, som vil betyde en ganske overordentlig stor administration for forsikringsselskaberne, dersom ordningen bliver benyttet i væsentlig grad. Man klager næsten altid over administrationens vækst, men gang på gang havner vi herinde i ordninger, som i deres indviklethed kræver en urimelig stor administration.

Med hensyn til besparelserne må jeg beklage, at man ikke er nået til vejs ende med de til folkepensionen knyttede besparelser. Efter min mening må vi under de nuværende økonomiske vilkår, når forbruget øges, hvadenten det sker ved lønstigninger eller på anden måde, samtidig formindske statens forbrug. Jeg understreger dette så stærkt, som det overhovedet er mig muligt. Jeg havde også forstået, at der var enighed herom. Men hvordan er det så gået? Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen berørte spørgsmålet. Det blev forleden meddelt, at finansudvalget var nået frem til besparelser for staten på ca. 75 mill. kr. i indeværende finansår og ca. 55 mill. kr. i næste finansår. Men det er jo kun delvis rigtigt, som også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde opmærksom på: for ca. 15 mill. kr. af de 75 mill. kr.s besparelser i indeværende år er der foreløbig taget forbehold fra to af partierne, d. v. s. at der endnu vil gå nogen tid, inden disse besparelser kan gøres effektive, og det betyder, at besparelserne i indeværende år reduceres, fordi vi kommer så langt hen på finansåret. For 27 mill. kr. af de 55 mill. kr.s besparelser til næste finansår er der ligeledes taget forbehold.

Men det går jo ikke. Jeg må henstille, at de besparelser, der nu er forberedt, omgående bliver en realitet. Det radikale venstre må tillige fastholde, at der snarest sikres de besparelser fremover, der skal dække halvdelen af udgifterne til folkepensioneringen. Det radikale venstre har i finansudvalget stillet forslag om, at de fornødne besparelser i så henseende allerede sikres nu, d. v. s. besparelser for det kommende finansår på ialt 200 mill. kr. De andre partier har ikke i finansudvalget kunnet give tilslutning til dette forslag. Vi vil derfor fremsætte forslaget her i tinget i den nye

folketingssamling, så vi kan få en klaring på, hvem der tør tage ansvaret for, at afgørende dele af besparelserne udsættes på ubestemt tid. Jeg havde ikke på noget tidspunkt forstået, at der først om to år skulle skabes sikkerhed for, at de for finansieringen af pensioneringen nødvendige, varige besparelser gennemføres.

Man må i denne forbindelse heller ikke glemme, at i folkepensionen er der en usikkerhedsmargin, som vi her bør sikre os overfor. Derfor har jeg f. eks. ikke kunnet forstå, at venstre i sine særlige spareforslag synes at udskyde problemet til 1958—59, og det, venstre har krævet her, er jo oven i købet kun undersøgelser og overvejelser i denne forbindelse; jeg skal iøvrigt ikke på nogen måde på forhånd tage standpunkt til det, man ønsker undersøgt og overvejet. Jeg er skuffet over dette, og jeg håber, at man nu både i finansudvalget og i det høje ting tager sig sammen på dette område.

Fanger: Jeg må ligesom andre i mit parti også melde mig som modstander af loven om folkepensionering. Ganske vist betyder de forslag, der i dag er til tredie behandling, efter min mening en forbedring i forhold til de oprindelige forslag, som blev fremsat for snart et år siden, men alligevel må jeg stemme imod dem.

Det er ikke således, at jeg ikke gerne ser, at vore gamle har det så godt som muligt økonomisk set — det ønsker vist alle her i salen. Jeg hører imidlertid til dem, som mener, at den tekniske udvikling indenfor alle erhvervsgrene i løbet af ca. 20 år vil muliggøre en fordobling af levedoden for hele befolkningen, men det er tvivlsomt, om det vil ske, for mange omstændigheder vil arbejde imod denne produktionsstigning.

Først er der problemet med arbejdstidsnedsættelse, og i samme omfang en sådan finder sted, bliver produktionsstigningen selvsagt mindre. For det andet melder staten sig som parthaver i produktionsstigningen og vil sikkert tage en stedse større del af nationalindkomsten. Endelig vil det være en betingelse for den større produktion, at der er opsparet kapital til investeringer i stedse stigende målestok, og dette vil blive modvirket af forslaget om at anvende et stedse større beløb til folke-